

bile. Est sedes archiepiscopalis in hac urbe, habens sub se Ecclesias Sidoniensem, Aconensem, Paneensem, & Berytensem. Ante portam ejus orientalem ad jactum duarum sagittarum ostenditur locus, in quo Christus prædicavit, & ubi mulier extulit vocem de turba, dicens: *Beatus venter qui te portavit*, Luc. xi. 27. A. Tyro tribus ferè leucis aquilonem versus, miscetur *Eleutherus fluvius* mari magno, ab Ituræa seu Galilæa gentium prorumpens, de quo mentio fit in libro Machabæorum. Hinc ad tres leucas est *Sarepta Sidoniorum*, ubi Elias propheta olim fuscitavit à mortuis filium mulieris Sareptanæ, 1 Reg. xvi. 22. Habet hodiè locus ille vix octo domos, at ruinæ adhuc cernuntur, antiquæ suæ magnificentiæ indices. Ab eo loco sunt tres leucæ ad *Sidonem*, magnam Phœnicis urbem: licet & ipsa pro magna parte in ruinis hodiè jaceat. Situs ejus est ferè sub Antilibano: habens hinc & hinc castra, natura & arte munita: nam unum ad Aquilonem urbis extructum est in rupe maris, idque à peregrinis, qui ex Teutonia illuc venerunt. Aliud versus Austrum in colle est collocatum, quod milites templi unà cum alio castro & civitate inhabitant. Adjacens terra fertilis est, producitque cannas mellis. *Mons Antilibanus* distat à Sidone una leuca ad orientem, initium sumens à fluvio Eleuthero, & vergens usque ad Tripolim, quinque scilicet leucarum spatio, nec recedit à mari ultra tres leucas, licet in quibusdam locis mare ipsum contingat. Abundat optimis vineis. Ultra Sidonem ad novem leucas est *Berytus* civitas Episcopalis. Hinc per sex leucas supra mare est *Biblum* civitas, Patriarchatui Antiocheno subjecta, de qua in Ezechiële fit mentio: vocatur autem hodiè *Giblec*, & est admodum parva. Hinc sunt sex leucæ ad civitatem *Botrum*, quæ antequam per Magistrum Templi destrueretur, valde opulenta fuit, in vino optimo reliqua loca excellens. Hinc ad tres leucas est *castrum Neuphrus*, quod ferè totum mari alluitur, & habet triginta fortes turres, principi Antiocheno subjectum. Hinc est iter trium leucarum ad *Tripolim*, urbem insignem, quæ ut Tyrus ferè tota mari circumdatur. Habitant in ea Græci, Latini, Judæi, Armeni, Maronitæ, Saraceni, Nestoriani, & aliæ multæ & variæ gentes. Paratur in ea urbe annuatim magna copia sericeorum pannorum, habetque incredibilem numerum hominum, qui soli serico texendo vacant. Terra quoque adjacens prorsus dici posset *paradisus Domini*, adeo amœna est & fertilis in vineis, olivetis, ficetis, & reliquis arboribus. Distat ab hac urbe *Libanus* tribus leucis, ad cujus pedem oritur *Fons hortorum*, fluens impetu de *Libano*, ut in Cantico Salomonis Cap. iv. 15. dicitur, habens quidem scatebram humilem, sed illico tumescens fit fluvius magnus, irrigans & fœcundans omnes hortos, & totam regionem, quæ est inter Libanum & Tripolim. A Tripoli per duas leucas est *mons Leopardorum*, rotundus & altus, una leuca à Libano distans. Habet hic mons in pede Aquilonari *speluncam*, in qua monimentum cernitur viginti sex pedum longitudinis, frequentaturque devotè à Saracenis, qui putant illic Josuam sepultum. Hinc venit ad castrum *Arachas* & *Sycon* oppidum, & deinde ad *Aradium*, quod & *Antaradum* appellatur, undique mari cinctum, quinque diæti à Tyro distans. Condidisse dicitur hanc civitatem *Aradius* filius Chanaan post diluvium, sicut & *Sidon* filius Cham ædificavit Sidonem, & *Aratheus* Arathan, & *Syneus* Synochin, qui in hac terra manserunt, & *pyramides* atque *mirabile sepulchrum* post se reliquerunt stupendæ magnitudinis, habens viginti cubitos in longitudine. Cernuntur autem istæ *pyramides* una leuca ab Antarado, & sunt compactæ ex maximis lapidibus, quorum multi excedunt staturam hominis. A latere Antaradi orientem versus sunt *parva quedam montana*, vocaturque terra illa *terra Afsinorum*. Scribit Clemens divum Petrum Antaradi aliquandiu Evangelium prædicasse, quum Antiochiam petere vellet. Ab Antarado per septem leucas est *castrum Margath*, una leuca à mari distans, munitum & in altissimo monte situm, habens è vicino civitatem *Valaniam*, quod fratres de hospitali Sancti Joannis inhabitant. Cæterum Episcopatus, qui fuit in Valania, propter Saracenorum insultus translatus est in hoc castrum. Hucusque extenditur regnum Hierosolymitanum, & incipit Principatus Antiochenus, quem fluvius quidam, *Valania* nomine, à montibus haud longinquis prorumpens, determinat à regno Terræ Sanctæ. Et hoc est itinerarium primum, quod feci in terra sancta, ab Aconensi scilicet